

Op deze ochtend was er echter werkelijk iets vreemds aan de hand.

Rataplan zat aan zijn kleine houten tafel en wilde net een flinke hap nemen van zijn boterham met bramen jam, toen er drie harde tikken tegen zijn raam klonk.

TOK. TOK. TOK.

Rataplan liet zijn boterham zakken.

Er volgde niets.

Hij keek naar het raam, wachtte even en wilde opnieuw een hap nemen.

TOKTOKTOKTOKTOK!

Rataplan sprong overeind, waardoor zijn stoel achterover viel en de boterham met de jam kant naar beneden op de vloer belandde.

‘Dat meen je niet’, mompelde hij.

Aan de andere kant van het raam verscheen plotseling een enorme gele snavel.

Daarboven zaten twee scheve ogen, waarvan het ene naar Rataplan keek en het andere om de één of andere reden naar het dak.

Rataplan zuchtte.